

Mosina - 31 marca 2024 r.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Mikołaja w Mosinie

Program duszpasterski
Kościoła w Polsce
na rok 2023/2024

Wiadomości Parafialne

parafii mosińskiej

Nr 208 (420) Wydawca: prezbiter proboszcz Adam Prozorowski wydawane od 1930 r.

Drodzy Parafianie!

Czy zastanawialiście się kiedyś, kiedy kończy się Wielki Post? Nie, na pewno nie w Wielką Sobotę. Ja sam byłem ogromnie zdumiony, kiedy uświadomiłem sobie, że rozpoczęcie Wielkiego Postu dokonuje się z wielkim przytupem – posypanie głów popiołem i praktyką postu ścisłego – natomiast zakończenie ginie w jakichś domysłach. Być może się mylę, ale może to być spowodowane min. tym, że nie wykształcił się żaden pozaliturgiczny rytuał, który podkreślałby przejście do następnej części roku liturgicznego. Chciałbym dzisiaj wspomnieć liturgię, która kończy okres Wielkiego Postu, bo mogło się zdarzyć, że większość z nas nigdy w tej liturgii nie uczestniczyła i nie będzie uczestniczyć. A warto.

Spójrzmy więc do kalendarza liturgicznego, który mówi bardzo prosto, że w Wielki Czwartek w godzinach przedpołudniowych w Katedrach biskupi ordynariusze otoczeni przez prezbiterium diecezjalne i zakonne celebrują Mszę krzyżma. Jest to wyjątkowa celebrowanie, podczas której celebruje się w uroczysty sposób sakrament święceń. W samej liturgii na podkreślenie zasługują trzy rzeczywistości:

Prezbiterzy są zjednoczeni ze swoim biskupem, co podkreśla uroczysta koncelebrowanie. Nasz mandat posługi w parafiach wypływa z misji, której udzielił nam, prezbiterom biskup ordynariusz. Możemy pełnić swoją posługę na tyle, na ile trwamy w jedności z biskupem. Msza krzyżma podkreśla tę jedność i zależność. Kolegium prezbiterów zawsze zjednoczone ze swoim biskupem, który jest jego głową.

W tym dniu, podczas liturgii prezbiterzy odnawiają swoje przyrzeczenia kapłańskie, które zostały przez nas złożone w dniu święceń. Po homilii ordynariusz diecezji zwraca się do zgromadzonych księży z pięcioma pytaniami. Pytania te mają przypomnieć istotę posługi prezbitera (dotyczą pobożnego i z wiarą celebrowanego misterium Chrystusa, na chwałę Boga i dla uświęcenia wiernych; pilnego i mądrego głoszenia Ewangelii; naśladowania przykładu Chrystusa Dobrego Pasterza; i jednoczenia się z Nim, aby poświęcać się Bogu dla zbawienia braci). Potem ksiądz arcybiskup poprosi zgromadzonych w katedrze ludzi świeckich, aby modlili się za swoich duszpasterzy i za niego samego.

Trzeci moment, na który zwracamy uwagę to poświęcenie oleju chorych, błogosławieństwo oleju katechumenów i konsekracja krzyżma świętego. Zostają uroczystie przyniesione w procesji z darami następnie zostają poświęcone i konsekrowane. Będą one wykorzystywane przez cały rok podczas celebracji sakramentu chorych, chrztu świętego, bierzmowania. Krzyżmo święte wtedy konsekrowane będzie również służyło do namaszczenia nowych ołtarzy w świątyniach i ścian nowych budynków kościelnych. Po zakończonej liturgii poświęcone oleje zostają przekazane do każdej parafii, aby w ten sposób celebrować również tajemnicę jedności kościoła diecezjalnego.

Pozwólcie, że przytoczę kilka fragmentów modlitw, którymi ksiądz abp poświęca oleje i krzyżmo: *Niech Twoje święte błogosławieństwo sprawi, by ten olej stał się ochroną dla ciała i duszy i ducha każdego, kto będzie nim namaszczony, aby uwalniał od wszelkich cierpień, chorób i słabości.* To z modlitwy poświęcenia oleju. A modlitwa konsekrująca krzyżmo święte ma takie słowa: *Niech wszyscy ochrzczeni, przeniknięci świętym namaszczeniem i uwolnieni od grzechu pierworodnego, staną się twoją świątynią i wydają woń niewinnego życia. Niech ... otrzymają godność królewską, kapłańską i prorocką ... niech ... olej ten stanie się krzyżmem zbawienia i sprawi, by mieli uczestnictwo w życiu wiecznym i współudział w chwale niebieskiej.* Prawda, że piękne słowa.

Myślę więc, że dla wszystkich staje się jasnym, że w zwyczajnych warunkach msza krzyżma staje się tą mszą świętą, która zamyka czas Wielkiego Postu. Wieczorną mszą świętą Wieczery Pańskiej zaczynamy Triduum Paschalne. Oczywiście zapraszam wszystkich Parafian do włączenia się w liturgiczne celebracje. Pamiętajcie, że są to szczególne dni, w których życie liturgiczne Kościoła zostaje wprowadzone na szczyt. Jako Wasz Prezbiter mogę tylko zachęcić.

Po Uroczystościach Wielkanocnych zapraszam do świadomego włączenia się w przeżywanie Roku Modlitwy, który ogłosił Papież Franciszek. Przez cały Okres Wielkanocny będą nam towarzyszyły *dokończenie na str. 2*

Każdy z nas potrzebuje nadziei. Nadzieja sprawia, że pokonujemy trudności, że patrzymy w przyszłość z optymizmem. Najsilniejszej nadziei człowiek jednak potrzebuje w chwili śmierci, czyli ostatecznej próby. I w tym momencie Zmartwychwstały Chrystus daje mu nadzieję na życie wieczne, daje szansę, by z ufnością i wiarą otworzyć się na perspektywę życia po śmierci. „W mrok życia w cieniu śmierci wdzierają się światła spoza doczesności, nowa nadzieja, życie nowe w całkowicie innym sensie. Życie, które przełamało opór ciała, życie pozbawione obciążającej nas ograniczoności, której szczytem i ostatecznym wyrazem jest śmierć”.

Radosnego przeżywania świąt Zmartwychwstania Pańskiego

Życzy Czytelnikom Wiadomości Parafialnych
Ksiądz Proboszcz i Redakcja

dokończenie ze str. 1

modlitwy ludzi Biblii. W Niedzielę Zmartwychwstania Jezus tchnął na uczniów Ducha Świętego, będziemy Go prosili, aby pomógł nam modlić się tak jak trzeba. Mówi bowiem Pismo, „gdy nie umiemy się modlić, sam Duch wstawia się za nami w błaganiach, których nie możemy wyrazić słowami.”

Chciałbym się również podzielić z Wami małą modlitwą. Przeżywamy w Kościele Rok Modlitwy, Ojciec Franciszek zaprasza nas, abyśmy tworzyli szkoły modlitwy i uczyli się modlitwy. Wydają się te słowa oczywiste. Oczywistym jest również to, że wielu z Nas ma różne problemy z modlitwą. A to brak skupienia, a to rozproszenia, a to brak właściwych słów i niewiedza jak się za to zabrać. Takim jest nasza rzeczywistość o ile się nie

myślę. Moją bolączką jest to, że tak niewielu spośród Was korzysta z tej pomocy, którą jest nasza Parafialna Szkoła Modlitwy. Jeśli chodzi o liczbę uczestników, to szalu nie ma. Co się Kochani stało? Czas nie ten? Miejsce? Prowadzący? Czekam na jakiś komunikat zwrotny.

Kończąc życzę wszystkim BŁOGOSŁAWIONEJ PASCHY. Oby Pan przeszedł przez nasze życie i odnowił nas w naszym duchu. Powołani jesteśmy, aby czcić Go w Duchu i Prawdzie. Oby się to w Każdym z Nas dokonało podczas tegorocznej Paschy.

Tego życzą sobie i WAM Duszpasterze:

*ks. Profesor Marian Cynka
ks. Wikariusz Maciej Borysiak
i prezbiter Adam.*

Triduum Paschalne w Mosinie w roku 2024

Wielki Czwartek

Msza Wieczery Pańskiej o godz. 18.30. Następnie przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Kaplicy Adoracji. Tam będziemy mogli dziękować Chrystusowi za Jego obecność w Najświętszym Sakramencie. Będzie też to dobry czas na towarzyszenie Chrystusowi, przez rozmyślanie o drodze jaką przeszedł od Wieczernika do Grobu. W tym roku nasz Chór św. Cecylii pragnie pomóc nam w rozważaniu śpiewem kilku pieśni pasyjnych. Zapraszam do pozostania w kościele. Tych, którzy kochają ciszę zapraszam do ofiarowania jednej godziny adoracji w nocy z czwartku na piątek. Kaplica Adoracji będzie otwarta przez całą noc. Wspólna modlitwa **godziną czytań** w Kaplicy Adoracji o godz. 2.00 w nocy.

Wielki Piątek

Dzień postu ścisłego i abstynencji. Biuro parafialne czynne od godz. 9.00 do 10.00. Rano **jutrznia** o godz. 8.30. **Modlitwa w ciągu dnia** o godz. 12.00. O godz. 15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego i Droga Krzyżowa. O godz. 18.30 **Liturgia Męki Pańskiej** zakończona procesją do Grobu Bożego. Po procesji adoracja przy Grobie do godz. 24.00.

Wielka Sobota

Jutrznia z godziną czytań o godz. 8.30. Cały dzień adoracja przy grobie Pana.

Biuro cementarne będzie nieczynne

Święcenie potraw na zewnątrz kościoła przy Figurze MB Fatimskiej od 10.00 do 16.00 co pół godziny. Na wioskach święcenie potraw o godz. 10.00 w Sowińcu, ok 10.20 w Sowinkach, ok 10.55 w Ludwikowie, ok 11.25 na Pożegowie i ok 11.45 w Jeziorach. Pamiętajmy, że godziny są orientacyjnymi i mogą nastąpić jakieś przesunięcia czasowe.

Godzina w ciągu dnia o 14.15. **Nieszpory** o godz. 18.00.

WIELKANOC

Wigilia Paschalna o 21.00, przynosimy ze sobą świece i pod zewnętrznym okryciem mamy białą bluzkę, albo koszulę to na czas odnowienia przymierza chrzcielnego.

O godz. 6.00 **msza święta poranna** o Zmartwychwstaniu Jezusa poprzedzona procesją eucharystyczną wokół kościoła. Kolejne msze św. o 9.00, 10.30, 12.00 i 18.00.

Na godz. 17.00 zapraszam na **nieszpory**, które kończą się liturgią Triduum Paschalnego

Poniedziałek wielkanocny

Msze święte jak w każdą niedzielę tj. o godz. 7,30; 9,00; 10,30; 12,00 i 18,00.

Wiadomości Parafialne parafii mosińskiej - wydawca prezbiter proboszcz Adam Prozorowski; e-mail: prezbiteradam@gmail.com

Adres redakcji: 62-050 Mosina, ul. Kościuszki 1, tel. 61 813 29 18, www.parafiamosina.pl - opracowanie Paweł Zawieja; www.facebook.com/parafiamosina

„Wiadomości Parafialne” redaguje zespół w składzie: Wiesława Szubarga (redaktor naczelna), Stanisław Kosowicz, Tomasz Kaczmarek (redakcja techniczna), Anna Cicha, Włodzimierz Gabrielski, Jolanta Kapelska, prezbiter proboszcz Adam Prozorowski, Paweł Szukalski.

Redakcja zastrzega sobie prawo do adriastacji i skracania tekstów. Wszelką korespondencję prosimy kierować na adres j.w. z dopiskiem **Wiadomości Parafialne**.

Konto Parafii: GBS Mosina 40 9048 0007 0000 3753 2000 0001
Konto CARITAS: GBS Mosina 78 9048 0007 0000 4499 2000 0001

Telefony: Probostwo: 61 813 29 18; Biuro Parafialne: 61 813 28 61

SZTUKA CZYTANIA OBRAZÓW cz. 12

/Ilustracje na ostatniej stronie gazety/

Św. Piotr, apostoł pisze w I Liście: „... Chrystus cierpiał za was, pozostawiając wam wzór, abyście postępowali Jego śladami” /IP 2, 21/. Idziemy śladami Chrystusa ku Wielkanocy. Dziś w rozważaniach Pasji Pana towarzyszyć nam będą dzieła wielkich Mistrzów, których obrazy czytać będziemy w świetle słowa Bożego z odniesieniem do rozważań św. Jana Pawła II.

ODARCIE Z SZAT

Ewangelie przekazały nam tylko, że oprawcy podzielili między siebie szaty Jezusa, rzucając o nie losy. Jednakże mistycy, a w oparciu o ich pisma artyści przedstawiali scenę, w której tunika Jezusa, całodziana, zostaje gwałtownie zerwana. Rany Jezusa ponownie się otwierają i krwawią. Widząc Go obnażonym, Maria zdejmuje z głowy chustę i okrywa Jego biodra. Na słynnym ESPOLIO /ODARCIE Z SZAT, Toledo, katedra/ EL GRECA Chrystus ubrany jest we wspaniałą tunikę, w żywym, czerwonym kolorze, którą jeden z katów zamierza zerwać, podczas gdy drugi zaczyna wiercić otwór w ramieniu krzyża. Na pierwszym planie znajdują się trzy Marie, o których przy tej okazji nie wspominają Ewangelie, lecz pisze o tym autor „Rozmyślań o żywocie Jezusa Chrystusa”.

Św. Jan Paweł II pisze: „Ukrzyżowanie ma objąć całe Jego ciało. Przeniknąć cały organizm. Doprowadzić go do stanu ostatecznego napięcia i wyczerpania. /.../ W tym Ciele – wypełni się przeznaczenie Baranka paschalnego. Ciało to będzie spalać się w męce jako Ofiara – aż do zupełnego wyniszczenia. /.../ Ciało wydane za grzechy świata. /.../ Ciało – które ma pozostać jako Sakrament, jako Eucharystia.”

CHRYSTUS FRASOBLIWIY

Jest to przedstawienie nie historyczne lecz mistyczne, na którym Jezus siedzi na kamieniu na szczycie Golgoty, samotny, nagi, ze splecionymi rękami i wciąż w koronie cierniowej. Znany MAŻ BOLEŚCI z „Małej Pasji ALBRECHTA DÜRERA, jako rycina późnogotycka, niewątpliwie wywarł wpływ na artystów, szczególnie w sztuce ludowej. Popatrzmy czasem na fasadę naszej mosińskiej świątyni; umieszczona tam w małej wnęce rzeźba Chrystusa Frasobliwego przypomina, iż Zbawiciel wciąż patrzy na nas żyjących w tym mieście.

UKRZYŻOWANIE

U Rzymian ukrzyżowanie było karą hańbiącą, przeznaczoną dla niewolników i buntowników.

W przedstawieniach artystów UKRZYŻOWANIE najczęściej rozgrywa się na ziemi: Jezus jest rozciągnięty na krzyżu, a kaci przybijają mu ręce i nogi gwoździami. Następnie krzyż jest podnoszony, podciągany sznurami, a jego dolna część umieszczona w otworze wykopanym w ziemi.

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa Chrystus nie był nigdy ukazywany na krzyżu, lecz przedstawiany za pomocą symboli /baranka mistycznego, samego krzyża/. W VI wieku pojawiają się przedstawienia Chrystusa na krzyżu, z otwartymi oczami, więc żywego, i z koroną na głowie, ukrzyżowanego w chwale. Następnie, od wieku IX począwszy, zaczyna się ukazywać Chrystusa martwego, z zamkniętymi oczami i opadniętą głową. W dziełach późnego Średniowiecza ukrzyżowaniu towarzyszą wyobrażenia symboliczne. Słońce i księżyc symbolizują zaćmienie słońca, o którym wspominają Ewangelisci, lecz mogą także oznaczać odpowiednio, Stary i Nowy Testament. Podobne przedstawienie znajduje się na poziomie ziemi, gdzie Kościół, po prawej stronie Chrystusa, zbiera do kielicha krew wypływającą z Jego przebitego boku, podczas gdy synagoga, znajdująca się po lewej stronie, ma zasłonięte, to znaczy ślepe na przesłanie Chrystusa, oczy. U stóp krzyża leży czaszka. Ewangelia Mateusza pisze, że po śmierci Jezusa „ziemia zdrząła, skały zaczęły pękać i groby się otworzyły /Mt 27, 51 – 52/.” „Legenda o drzewie krzyża świętego”, według której krzyż Chrystusa był zrobiony z drzewa, które wyrosło na grobie Adama, ustala bezpośredni związek pomiędzy grzechem pierworodnym i odkupieniem dzięki ofierze

Zbawiciela. Związek ten uwidacznia czaszka Adama leżąca u stóp krzyża. Stąd na naszych krzyżach domowych są czaszka i piszczele.

Temat UKRZYŻOWANIA stał się inspiracją dla tak wielu artystów i przyniósł tak wiele arcydzieł, że nie sposób wymienić wszystkich. Wśród najbardziej znanych dzieł na pierwszym miejscu należy wspomnieć UKRZYŻOWANIE, które MATHIS GRÜNEWALD umieścił w centrum ołtarza z Isenheim /obecnie w muzeum w Kolmarze/. Geneza tego ołtarza została podana w ubiegłorocznym rozważaniu Tajemnicy Paschalnej, zamieszczonym w „WP”.

Element charakterystyczny w UKRZYŻOWANIU Grünewalda, to ramiona krzyża uginające się pod ciężarem ciała. Wstrząsającemu realizmowi tej sceny, jak również patetycznej i przejętej bólem grupie stojącej po lewej stronie – Marii Magdalenie we łzach, Świętemu Janowi, który podtrzymuje Matkę Jezusa, której świetlisty płaszcz rozjaśnia całą kompozycję – jest przeciwstawiona symboliczna obecność Świętego Jana Chrzciciela i baranka. Jan Chrzciciel, ostatni prorok Starego Testamentu i poprzednik Chrystusa wiąże Stary i Nowy Testament. Władczym gestem wskazuje tego, który poprzez swoją ofiarę rozpoczyna nową religię. „Trzeba żeby On wzrastał, a ja malał”, głoszą czerwone litery umieszczone za postacią Baranka. Baranek symbolizuje Chrystusa, Tego, który „głodzi grzechy świata”. Zapowiedział Go św. Jan Chrzciciel. Należy zwrócić uwagę na różnicę wielkości postaci, zależną od ich ważności w dokonującej się rzeczywistości. Grünewald namalował liczne UKRZYŻOWANIA, wszystkie równie przejmujące, lecz na żadnym innym nie połączył z równą maestrią tragicznego realizmu i siły symbolu. Pewnie dlatego, iż UKRZYŻOWANIE Ołtarza z Isenheim malował dla szpitala ludzi umierających na trąd.

Oddajmy głos św. Janowi Pawłowi: „Bóg jest zawsze po stronie cierpiących. Jego wszechmoc objawia się właśnie w tym, że dobrowolnie przyjął cierpienie. Mógł nie przyjąć. Mógł okazać swoją wszechmoc nawet w momencie ukrzyżowania. /.../ Gdyby zabrakło tego konania na krzyżu, prawda, że Bóg jest Miłością, zawisłaby w jakiejś próżni.”

ZDJĘCIE Z KRZYŻA I OPLAKIWANIE

„Gdzie jesteś, Jezu z Nazaretu? Dlaczego nie zstąpiłeś z Krzyża? Dlaczego nie okazałeś tej mocy, którą okazywałeś wiele razy, choćby przy wskrzeszeniu Łazarza? /.../ Gdzie on teraz jest? Pozwolił się ogarnąć ludzkiej śmierci” - pyta i daje odpowiedź św. Jan Paweł II.

Józef z Arymatei, uczeń Jezusa, otrzymuje od Piłata pozwolenie na zabranie ciała Jezusa i pochowanie Go. Przy pomocy Nikodema, który przyniósł wonności /J 19, 38-42/ zdejmuje ciało z krzyża, zawija je w płótno i umieszcza w nowym grobie, zamykając otwór dużym kamieniem. Są przy tym pobożne niewiasty – Maria Magdalena i Maria matka Jakuba. Mimo iż nie są wspomniani w Ewangelii, Maryja i św. Jan są tradycyjnie umieszczani pośród obecnych. Wielu artystów malowało tę scenę a ich wzorem jest ZDJĘCIE Z KRZYŻA, namalowane przez Rubensa w latach 1611 – 1614 dla katedry w Antwerpii. Dzieło okazałe, może nazbyt teatralne, wartościowe szczególnie ze względu na część centralną: Ciało Chrystusa zsuwające się po świetlistym płótnie. Temat stawia przed twórcami pasjonujący problem: przemieszczanie bezwładnego ciała. Żadnemu artyście nie udało się dokonać tego tak mistrzowsko jak Rubensowi, który tworzy różne warianty tego wydarzenia.

Wokół wyciągniętego martwego ciała W OPLAKIWANIU łączą się Maria, przy głowie Chrystusa, Maria Magdalena, która trzyma lub całuje Jego stopy, Święty Jan, Józef z Arymatei, Nikodem ze swoją wagą wonności i pobożne niewiasty. Na niebie Aniołowie. Wszyscy płaczą... Tak oddaje OPLAKIWANIE słynny fresk GIOTTA w Padwie z XIV wieku. Jest tak bogaty w treści, że

dokończenie na str. 4

dokończenie ze str. 3

wyduje się, jeśli nie wyczerpywać, to przynajmniej skondensować wszystkie środki ekspresji tego tematu. W historii malarstwa trudno znaleźć twarze i zachowania tak wymowne, „prawdziwe” i trafne w oddaniu duchowego bólu. Scena oplakiwania, nie wspominana w ewangelii i nieobecna w sztuce chrześcijańskiej pierwszych wieków, zaspokaja potrzebę interpretowania wydarzeń religijnych przez pryzmat ludzkich uczuć i zwyczajów.

Pokrewna OPLAKIWANIU jest PIETA, temat wywodzący się zdaniem Emile'a Male, jednego z czołowych historyków sztuki z iluminowanych manuskryptów z końca XIV wieku. PIETA podkreśla boleść Marii, włączonej w pełni w mękę Syna, współcierpiącej. Scena rozgrywa się u stóp krzyża, a czasami nawet przed wejściem do grobu. Sztuczne zwłoki, z jednym ramieniem zwisającym nad ziemią, spoczywają na kolanach Marii. Ona ubrana w wielki czarny płaszcz, trzyma z uczuciem ciało Syna, spoglądając na nie z wyrazem skupienia i modlitwy. Marie z grupy PIETA prezentują szeroką gamę przeżyć: od udręki matki, aż po spokój akceptującej ofiarę Matki Boga, jak na obrazie Van Gogha według obrazu E. Delacroix.

Temat PIETY znajduje ważne miejsce w twórczości MICHAŁA ANIOŁA. PIETY, które wykonuje pod koniec życia, bardzo różne od grupy znajdującej się w bazylice Świętego Piotra w Rzymie na Watykanie, dowodzą całkowicie osobistej interpretacji tematu, który zrywa z tradycyjną ikonografią. Mimo iż artysta nie pomija relacji matka-syn, jego uwagę przyciąga nie boleść Matki, lecz Ciało Chrystusa. Nie spoczywa ono już horyzontalnie na Jej łonie, lecz jest podtrzymywane pionowo i prezentowane jakby w ofierze dla wzroku i medytacji oglądającego. Wiele ze starannie wykonanych rysunków, świadczących o poszukiwaniu artysty, należy do najpiękniejszych z jego dzieł. Dzieje się tak w przypadku przechowywanej w wiedeńskiej Albertinie sangwiny /rysunek wykonany miękką, ciemnoczerwoną kredką/, na której ciało jest jakby zdematerializowane i dowodzi uduchowionego języka plastycznego Michała Anioła, którego religijne inspiracje nabierały intensywności wraz z wiekiem.

ZŁOŻENIE DO GROBU

Złożeniu do grobu towarzyszą te same osoby co zdjęciu z krzyża i oplakiwaniu: Maria, Maria Magdalena, Święty Jan i niosący Ciało: Józef z Arymatei przy głowie Chrystusa i Nikodem przy nogach, zgodnie z od dawna ustalonym zwyczajem związanym ze stopniem ważności i świętości każdego z nich. Zawinięte w płótno lub położone na nim Ciało Chrystusa jest niesione w stronę grobu w pobliskiej skale pośród ogrodu. Na obrazie TYCJANA z roku 1525 cielesna realność Chrystusa jest szczególnie zauważalna, podkreśla ją bardzo sugestywnie wyeksponowanie ciężaru ciała. W 1566 roku Tycjan maluje kolejną, jeszcze piękniejszą wersję /patrz na ostatniej stronie „WP”/, gdzie Chrystus nie jest już niesiony, lecz składany do sarkofagu wdzięcznym ruchem, na który odpowiada wspaniały liryczny i lekki gest Marii Magdaleny. Artysta nadał własne rysy Józefowi z Arymatei.

„W ten wieczór, kiedy – po zdjęciu z krzyża, złożono Cię do grobu u stóp Kalwarii – pragniemy Cię prosić, abyś pozostał z nami przez Twój krzyż. Ty, który przez krzyż od nas odszedłeś. Abyś pozostał z Kościołem, abyś pozostał z ludzkością, abyś pozostał ze światem. Abyś nie zrażał się tym, że wielu może obojętnie mija Twój krzyż, że jedni od niego odchodzą, a inni do niego nie dochodzą. A jednak może nigdy, tak jak dzisiaj, człowiek potrzebuje tej mocy i tej mądrości, którą jesteś Ty sam. Ty jeden: przez Twój krzyż”- naucza św. Jan Paweł II.

Choćby niemal wszyscy zwątpili i uznali, że nie istniejesz, choćby trwała przy Tobie, Jezu, garstka ocalałych, pozostań z nami, Panie, nie pozwól nam opuścić Twojego krzyża.

Jezu, spraw, byśmy umieli kochać tak jak Ty.

„Śmierć Chrystusa jest nowym początkiem. Jest to początek Życia, które nie ma końca. Nie ma końca, bo jest z Boga i w Bogu. Kiedy stworzenie umiera – Bóg żyje. Kiedy umiera Chrystus – ożywa całe stworzenie. Bądź błogosławiona, Śmierci zyciodajna. Błogosławiony Dzień, który dał nam Pan.”

ks. Marian Cynka

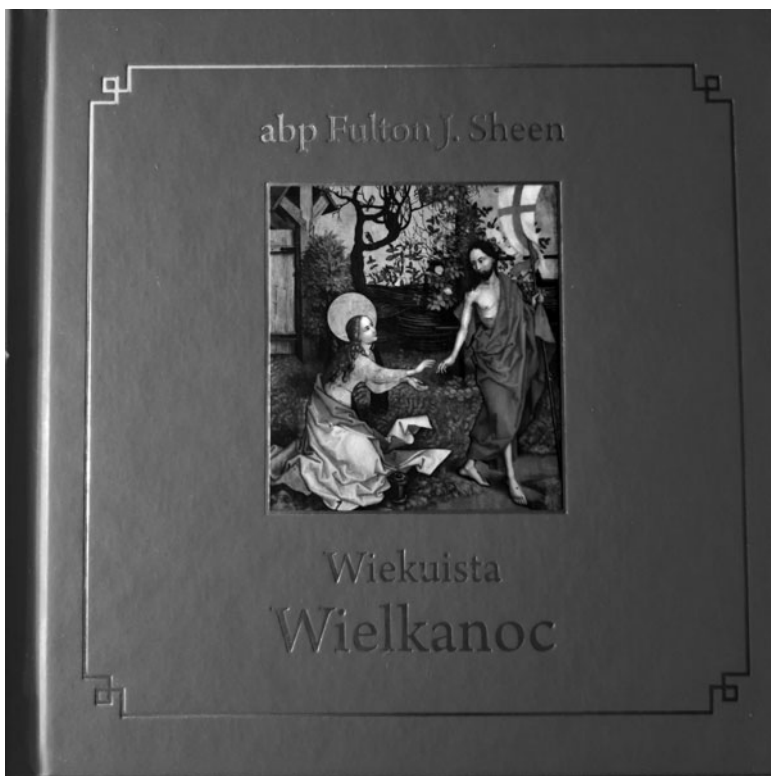
„Wiekuista Wielkanoc”. Nowość w Bibliotece Parafialnej

Niewielkich rozmiarów to książka, jednak o ogromnej treści. Pięknie wydana, w twardej oprawie, druk na kredowym papierze, złożona, wielka litera rozpoczyna akapit na nowej, prawej stronie. Strony lewe wypełniają ilustracje przedstawiające reprodukcje obrazów znanych mistrzów malarstwa o tematyce wielkanocnej. Mamy wśród nich Rembrandta, Rafaela, Tycjana, Murillo, Matejkę, Boticiego, Huberta i Jana van Eyck'a.

Te ostatnie nazwiska twórców: Huberta i Jana van Eyck'a figurują w spisie obrazów użytych w tekście przy s.20. Jest na tej stronie zamieszczony fragment obrazu o polskim tytule „Adoracja Mistycznego Baranka”. Myśl autora wydrukowana po stronie prawej wyjaśnia w przepiękny sposób tytuł książki: Wiekuista Wielkanoc "Abyśmy mogli zrozumieć, że prawdziwy pokój i szczęście znaleźć można nie w czasie, lecz w wieczności ze Zmartwychwstałym Chrystusem, w chwale Jego Ojca i miłości Jego Ducha Świętego, chciałbym udowodnić, że po pierwsze czas stoi na przeszkodzie prawdziwemu szczęściu, a po drugie - że tylko wtedy, gdy uda nam się wznieść ponad czas w tym świecie, możemy zacząć być szczęśliwi". Do podążenia wraz z autorem, znanym kaznodzieją, ku rozwinięciu tej myśli zaprasza książka:

abp Fulton J. Sheen „Wiekuista Wielkanoc”,
wyd. WDS Sandomierz 2020. Cytat pochodzi ze s. 21.

opr. Jolanta Kapelska

„Mała” Tereska, która wcale nie była, i nie jest „mała”

W 5 niedzielę Wielkiego Postu gościliśmy w Mosińskiej Parafii ojca Krzysztofa Pawłowskiego, karmelitę z Poznania. Ojciec przyjechał do naszej wspólnoty, aby podzielić się świadectwem pięknego życia, jakie prowadziła św. Teresa od Dzieciątka Jezus. Ze względu na to, że powszechnie jest znana jako Mała Tereska będę używał tego określenia. Wizyta o. Krzysztofa w naturalny sposób wpisała się w przeżywany przez cały Kościół Rok Modlitwy.

Ale pozwólcie, że rozpocznę od maleńkiego świadectwa. Obrazek św. Tereski po raz pierwszy zobaczyłem w zbiorach mojej Babc. Był to klasyczny obrazek młodej zakonnicy, która trzymała krzyż z różami. Niewiele o niej wiedziałem. Żadnego przekazu, kim była i dlaczego miała róże. Potem przyszło seminarium i podczas spotkań z ojcem duchownym wezwano, abyśmy w pierwszym roku naszej formacji przeczytali jej „Dzieje duszy”. Zadanie wykonałem i potem Mała Tereska stała się jedną z wielu świętych, Kościoła, które były, ale nie odgrywały w moim życiu specjalnego znaczenia.

Wszystko zaczęło się zmieniać w ostatnim roku (tj. 2023), kiedy Papież FRANCISZEK opublikował Adhortację Apostolską C'est la confiance o Małej Teresce. Był on dla mnie odkryciem, jak wspaniałą osobą była Tereska. Papież pokazał również jej niezwykłą aktualność dla współczesnego człowieka, Kościoła i świata. Postać Tereski tak mnie zafascynowała, że przez kilka spotkań w ramach Diecezjalnej Szkoły Biblijnej wykladałem List Papieża. I co było najdziwniejsze przed ostatnim spotkaniem zadzwonił ojciec Krzysztof z propozycją przyjazdu do naszej Mosiny. Był to dla mnie ewidentny znak, że Mała Tereska dobija się do drzwi naszej parafii. Skoro najpierw zdobyła serce Proboszcza, to teraz widocznie pragnie zdobyć i Wasze serca.

Jeszcze nie mam pomysłu jak kontynuować przygodę ze św. Tereską. Wiem że wielu z Was nabyło jej „Dzieje duszy”. Zabierzmy się więc za lekturę. Zobaczymy, jakich natchnień i światła udzieli nam dobry Bóg podczas czytania. Dla tych, których przeraża grubość duchowej biografii Tereski może pewnym wstępem i zachętą będzie lektura listu Papież Franciszka, który zamieściliśmy na naszej parafialnej stronie internetowej <http://parafiamosina.pl/>. Być może komuś z Was to wszystko wydaje się zupełnie bez sensu albo za bardzo wymagające. Tym proponuję odmówienie modlitwy, którą przygotował Papież Franciszek.

Droga Święta Mała Teresko,
Kościół potrzebuje żeby zajaśniały
barwy, woń, radość Ewangelii.
Przyslij nam swoje róże!
Pomóż nam zawsze ufać
tak jak Ty,
w wielką miłość, jaką Bóg ma ku nam,
abyśmy mogli naśladować każdego dnia
Twoją małą drogę świętości.
Amen.

Pozwólcie, że jeszcze dla zachęty przedstawię poniżej kilka cytatów, Papieża, może okażą się zachętą dla kogoś, aby sięgnąć po cały dokument.

„Jednym z najważniejszych odkryć Małej Tereski dla dobra całego Ludu Bożego, jest jej „mała droga”, droga zaufania i miłości, znana też jako droga dziecięctwa duchowego. Każdy, w jakimkolwiek stanie i na jakimkolwiek etapie swojego życia jest, może nią podążać.”

„...pomimo że jestem tak małą, mogę dążyć do świętości. Niepodobna mi stać się wielką, powinnam więc znosić się taką, jaką jestem, ze wszystkimi swymi niedoskonałościami.”

„...czuję zawsze tę samą zuchwałą ufność, że stanę się wielką Świętą, ponieważ nie posiadając żadnych zasług, nie liczę na nie, ale ufam Temu, który jest samą Mocą i Świętością. Zadowolając się moimi słabymi wysiłkami, On sam podniesie mnie aż do Siebie i okrywszy swymi nieskończonymi zasługami uczyni Świętą.”

„Moje Niebo będzie na ziemi aż do końca świata. Tak, chcę, aby moje Niebo polegało na czynieniu dobra na ziemi.”

Tyle dla zachęty. Wszystkim życzę miłej lektury i proście Pana Jezusa o światło, jak możemy św. Tereskę od Dzieciątka Jezus przybliżyć jeszcze bardziej w naszej wspólnocie.

Prezbiter Adam

PORZADEK LITURGICZNY W PARAFII

ŚW. MIKOŁAJA W MOSINIE

MSZE ŚWIĘTE: NIEDZIELE I ŚWIĘTA

7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00

DNI POWSZEDNIE

pon. – sob. 8.15; 18.00

CHRZTY I i III sobota miesiąca

- katecheza kerygmatyczna dla rodziców i chrzestnych
w II i IV poniedziałek miesiąca o godz. 19.00, w salce parafialnej

- katecheza liturgiczna przed chrztem

I i III piątek miesiąca po wieczornej mszy św. w kościele

BIURO PARAFIALNE – tel. 61 8132-861

- poniedziałek 19.00-19.30
- środa 16.00-17.30
- czwartek i piątek 9.00-10.00

BIURO CMENTARNE:

W kwietniu, maju i czerwcu: sobota 9.00-11.00

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

piątek od 10.00 do 12.00,
niedziela od 11.30 do 12.00

NARZECZENI

w II i IV piątek od 16.00 do 17.00

Ks. Adolf Stopa 1915 – 1988

Ks. Stopa Adolf urodził się 19 października 1915 r. w Gliwicach. Był synem Karola oraz Anny. W jego akcie urodzenia nr 1612 z dn. 21 października 1915 r. w nazwisku jest zapis Stoppa. Jednak zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów Nr 72 z dnia 7 kwietnia 1952 r. Komenda MO Miasta Gliwice w dn. 28 października 1952 r. dokonała zmiany nazwiska na Stopa.

Po plebiscycie na Górnym Śląsku, który został przeprowadzony 20 marca 1921 r. rodzina przeniósła się na polską stronę Śląska i zamieszkała w Świętochłowicach.

W 1935 r. wstąpił do prowadzonego przez Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej (OMI) małego seminarium duchownego w Lublińcu, które było pierwszą szkołą tego typu na Górnym Śląsku. Dawało ono kandydatom wykształcenie gimnazjalne. Jego wychowankowie mogli przystępować do matury. Do zadań małego seminarium należało nie tylko wykształcenie kandydata, ale badano również jego powołanie i przygotowanie do stanu duchownego. W latach 1937 – 1939 studiował filozofię w Wyższym Seminarium Duchownym w Krobi.

W 1937 r. złożył pierwsze „śluby czasowe”. 8 września 1940 r. w Notre Dame de Lumieres (Francja) złożył śluby wieczyste, z których w 1942 r. został zwolniony.

Podczas II wojny światowej, 9 maja 1943 r. przyjął święcenia kapłańskie. Pod koniec 1943 r. ks. Adolf wraz z ks. Wilem Stempor, dwoma lekarzami obozowymi i jednym Marokańczykiem uciekli z obozu dla uchodźców dzięki pomocy zaprzyjaźnionych Francuzów. Trzy dni i noc trwała trudna wspinaczka na granicy francusko-hispańskiej, pilnie strzeżonej przez niemieckich żołnierzy. Jednak udało im się dotrzeć do Leridy, a następnie Barcelony, gdzie zaopiekował się nimi Polski Czerwony Krzyż. Po dwóch miesiącach legalnie dotarł do Villa Real w Portugalii, a stamtąd statkiem do Gibraltaru. Pod koniec listopada 1943 roku, po dziesięciodniowym rejsie statkiem dotarł do Glasgow w Szkocji. W zaplombowanym wagonie przewieziono go wraz z innymi do obozu dla uciekinierów w Londynie, tzw. „Patrioticschool”. Dzięki interwencji Polowej Kurii Biskupiej w Wigilię Bożego Narodzenia został wypuszczony. W stopniu kapitana otrzymał nr ewidencyjny P-2557 oraz nominacje na kapelana lotniczego Dywizjonu 307-Dywizjon Myśliwski Nocny „Lwowskich Puchaczy”.

Po powrocie do Polski w 1947 r. został inkardynowany (przypisany) do archidiecezji poznańskiej. Jako wikariusz pracował kolejno w parafiach: w Mosinie (1 VII 1947 r.) będąc jednocześnie nauczycielem religii w gimnazjum, służył też pomocą ks. Romanowi Hildebrandowi w odbudowywaniu spalonego przez Niemców w styczniu 1945 r. kościoła. Śmigł (1 IX 1948 r.), Ostrzeszowie (1 X 1948 r.), Kępnie (1 VII 1949 r.), Międzychodzie (15 III 1951 r.), Śremie (1 XII 1951 r.). W 1959 r. został proboszczem parafii Trębaczów (dek. brański) a od 15 VII 1959 r. proboszczem w Mórkwie (dek. Leszczyński).

W roku 1960 opuścił archidiecezję poznańską i ponownie wyjechał do Francji. Zdecydował się na wyjazd do misji katolickiej jako misjonarz w Australii i Tasmanii. 3 listopada 1960 r. statkiem „Aurelia” pod nr 1157 na liście pasażerów udał się do Ośrodka Duszpasterstwa Polskiego w Hobart na Tasmanii. Jako misjonarz był również nauczycielem polskich dzieci w tamtejszej szkole. Znany był z wprowadzenia „trzech P” (pilność, posłuszeństwo i pobożność). W 1970 r. powrócił do Francji - osiadł w Lourdes.

Zmarł 6 października 1988 r. w Rzymie. Pochowany jest w kwaterze polskiej na cmentarzu w Thias (Francja). Odznaczony był Medalem Lotniczym.

Były mieszkaniec Mosiny i jednocześnie światowej sławy kardiochirurg prof. Antoni Dziatkowiak w książce „Serce i skalpel” tak wspomina ks. Adolfa Stopę: „Ksiądz kapelan Adolf Stopa był naszym bożyszczem. Znakomicie grał w „nogę” i chętniej realizował się na boisku niż w parafii św. Mikołaja w Mosinie. Miał wówczas 32 lata. Później jako były polski lotnik w brytyjskim RAF-ie inwigilowany przez UB, został przez swych mądrych przełożonych wysłany na misję do Tasmanii w pobliżu Australii, by w końcu osiąść w Lourdes.” Inny mieszkaniec naszej miejscowości Pan Marian Obierski wspomina: „Pomimo moich 94 lat życia ks. Stopa dobrze zachował się w mojej pamięci. Był naszym nauczycielem religii w gimnazjum, które w tamtych czasach zlokalizowane było w Pałacu na Budzynie. Pamiętam, że był osobą niezwykle sprawną fizycznie, wysportowaną, otwartą, kibicem sportowym. Bardzo chętnie grywał z nami w piłkę nożną, wyróżniając się cechami wcześniej wymienionymi. Poświęcał nam dużo czasu z czego byliśmy bardzo dumni. Jako kapłan był zaangażowany w pomoc przy odbudowie spalonego kościoła parafialnego.

Włodzimierz Gabrielski, Jacek Szeszuła

Ważne jest, żeby przyjść...

Najdrożsi Współparafianie, z radością pragnę Was poinformować, że od nowego roku na terenie naszej gminy kontynuuje swoją działalność Stowarzyszenie Wspierania Opieki Paliatywnej.

Powstało ono w Poznaniu w 2002 roku z inicjatywy grona pracowników Wielkopolskiego Centrum Chorób Płuc i Gruźlicy.

Celem Stowarzyszenia jest rozwijanie i popieranie inicjatyw, postaw i działań wspierających opiekę paliatywną i hospicyjną nad chorymi na nieuleczalne, postępujące choroby głównie nowotworowe a także inne choroby przewlekłe, szczególnie w końcowym okresie życia.

Opieka paliatywna służy zarówno nieuleczalnie chorym jak również ich rodzinom. Najważniejszym celem działalności Stowarzyszenia jest poprawa jakości życia chorych i ich rodzin i obejmuje między innymi:

- pomoc w łagodzeniu cierpień psychicznych, duchowych i socjalnych,

- wspomaganie rodziny w czasie trwania choroby a także w okresie osierocenia.

Stowarzyszenie realizuje swoją działalność głównie poprzez:

- pomoc wolontariuszy organizowaną w środowisku domowym chorego (Stowarzyszenie prowadzi nabór i szkoli wolontariuszy

oraz koordynuje ich działania).

- pomoc materialną i rzeczową udzielaną w wyjątkowo trudnej sytuacji socjalnej

- pozyskiwanie sponsorów i darczyńców.

Stowarzyszenie jest organizacją pożytku publicznego od 14 listopada 2005 roku.

Szczególnie prosimy o wsparcie przekazując 1,5% podatku na rzecz naszego Stowarzyszenia KRS 0000106479.

Wraz ze zmianą siedziby Stowarzyszenie potrzebuje nowych lokalnych członków. Zapraszamy do współpracy każdego, kto znajdzie chwilę czasu i zechce podarować ją drugiej potrzebującej osobie. Naszą prośbę skierowaną do Was wyraża najlepiej myśl św. Jana Pawła II: „Ważne jest, żeby przyjść. Żeby być przy człowieku cierpiącym. Może bardziej niż uzdrowienia potrzebuje on człowieka, ludzkiego serca, ludzkiej solidarności”.

Kontakt ze Stowarzyszeniem jest możliwy dzięki uprzejmości Prezbitera Proboszcza Adama Prozorowskiego.

Czekamy na Was!

Marzena Kaczmarek Olejniczak
Przewodnicząca Zarządu Stowarzyszenia

Wielkopolskie miejsca pielgrzymkowe - PAKOŚĆ

W dzisiejszej odsłonie wielkopolskiego pielgrzymowania pragnę zabrać Państwa trochę nietypowo, poza granice naszego województwa. Pozostaniemy jednak na historycznych ziemiach wielkopolskich, w miejscowości związanej między innymi z ważnym również dla Ziemi Mosińskiej rodem Działyńskich, której mieszkańcy zasłużyli się bardzo w czasie walk Powstania Wielkopolskiego. Ruszymy na pogranicze Wielkopolski i Kujaw, na pagórkowate i pełne jezior Pałuki, do miasteczka, które w herbie ma patrona wszystkich pielgrzymów – św. Jakuba Apostoła Starszego. Tu bowiem znajduje się wyjątkowe miejsce, które zważywszy na okoliczność świąt Wielkiej Nocy, po prostu musiało się pojawić w naszej opowieści o wielkopolskich szlakach pielgrzymkowych. Zapraszam zatem do Pakości, do tamtejszej Kalwarii Pakoskiej i Sanktuarium Męki Pańskiej.

Pakość to kilkutysięczne miasteczko malowniczo położone nad rzeką Notecią, pomiędzy jeziorami Pakoskimi i Mielno, niedaleko Żnina i Inowrocławia. Z uwagi na znakomitą klasę okolicznych ziem tereny te od wieków były zasiedlane, a sama Pakość znajduje się na jednym z najważniejszych szlaków naszego kraju – Szlaku Piastowskim. Miejscowość po raz pierwszy wzmiankowana jest w 1243 roku, a prawa miejskie otrzymała 9 lutego roku 1359. W 1628 roku miejscowy proboszcz, ks. Wojciech Kęsicki zainicjował projekt tutejszej kalwarii, pragnąc umocnić tym samym wiarę, a także rozwinąć kult Jezusa Ukrzyżowanego. Poparcie znalazł w związanym z miasteczkiem potężnym rodzie Działyńskich, który nie tylko nieodpłatnie przekazał na cel tworzenia kalwarii tereny w Pakości, ale również stał się jej fundatorem. Kalwaria Pakoska jest drugim tego typu zespołem sakralnym powstałym na ziemiach polskich – po pierwszej i najsłynniejszej Kalwarii Zebrzydowskiej. Zwana bywa Kujawską Jerozolimą. Przebieg szlaku i umiejscowienie poszczególnych stacji ma nawiązywać do krajobrazu wzgórz jerozolimskich, a projektując cały układ kierowano się wskazówkami Christiana Andrichomiusa, zakonnika z holenderskich Delf. Powstała droga o długości 4 km, którą tworzyło 25 kaplic pasyjnych i dwa kościoły - klasztorny św. Bonawentury oraz kościół pod wezwaniem Pana Jezusa Ukrzyżowanego i Matki Bożej Bolesnej, będący obecnie

archidiecezjalnym Sanktuarium Męki Pańskiej. Początkowo kapliczki miały prostą formę drewnianą, w połowie XVII wieku zaczęto je zastępować murowanymi budowlami barokowymi. Od końca 1631 roku opiekę nad Pakoską Kalwarią sprawowali zakonnicy – franciszkanie reformacji prowincji wielkopolskiej. Pod ich nadzorem Kalwaria i związany z nią ruch pielgrzymkowy rozwijały się, przechodząc przy tym przez nierzadko trudne koleje losu, by wspomnieć najazd szwedzki, epidemie, konfederację barską, wreszcie rozbiory, które kasatą klasztoru w 1832 roku przerwały na blisko 100 lat opiekę franciszkańską nad tym miejscem. Zakonnicy powrócili do Pakości w 1931 roku, a do klasztoru św. Bonawentury w roku 1971.

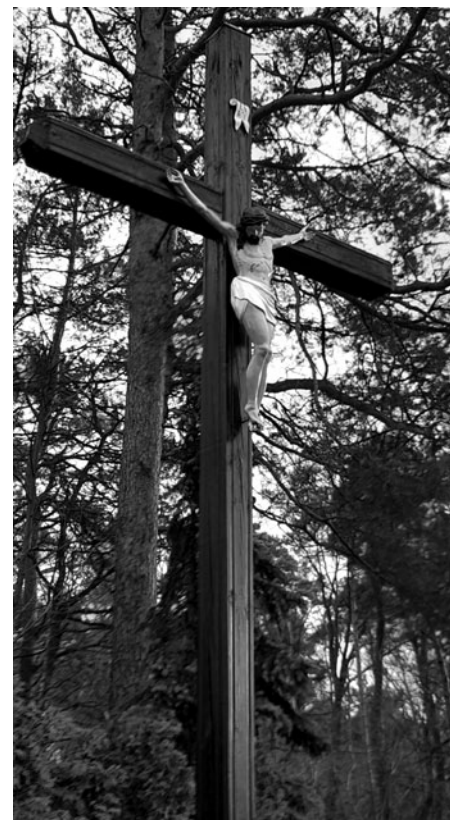
Kalwaria Pakoska jest nie tylko ważna religijnie, ale także historycznie. Pełno tu różnych ciekawostek i wspaniałości architektonicznych. Kościół parafialny pw. Pana Jezusa Ukrzyżowanego i Matki Bożej Bolesnej to piękna barokowa świątynia powstała w drugiej połowie XVII wieku z ołtarzem głównym w kształcie golgoty i umieszczoną tam okazałą grupą Ukrzyżowania. Z kolei klasztor i kościół św. Bonawentury zbudowano na murach dawnego gotyckiego zamku – np. kaplica Matki Boskiej umiejscowiona jest w dawnej wieży bramnej. W skarbcu tego kościoła przechowane są sprowadzone do Pakości w 1671 roku relikwie drzewa z Krzyża Świętego, będące największą na ziemiach polskich częścią tej Relikwii. Wśród samych kaplic znajdują się i takie, które powstały jeszcze w 1661 roku, jak i takie, które z uwagi na zniszczenia odbudowywano w wiekach późniejszych, np. kaplica nr 6 „Brama Jerozolimska”, którą we wrześniu 1939 roku zniszczył podmuch od detonacji mostu na Noteci, odbudowana w 1972 roku. Przy kaplicy nr 1 „Wniebowstąpienie Pańskie” z około 1661 roku znajduje się z kolei mogiła 97 konfederatów barskich. Niektóre kaplice Kalwarii Pakoskiej położone są przy miejskich drogach i budynkach, inne skryte w zieleni. Pielgrzymkowy spacer pomiędzy nimi to prawdziwa uczta historyczno-krajoznawcza, ale nade wszystko wspaniały sposób na piękne rekolekcje i jeszcze pełniejsze przeżycie tajemnicy Wielkiej Nocy.

Ania Cicha

Czasem chodnikiem przemknie przechodzień...

To ruchliwy wjazd do miasta. Nagle kończy się las po obu stronach. Teraz po obu stronach szosy przechodzącej w ulicę stoją domy. Gdzieniedzie, z prawej i z lewej strony, dochodzą ulice podporządkowane. Ale nas interesuje ten punkt, w którym kończy się las. Tam, otulony jeszcze drzewami, na niewielkim wzniesieniu stoi krzyż. Mocny, masywny, z dużą figurą Chrystusa umieszczoną wysoko. Widoczny dla tych, którzy wyjeżdżają z miasta. Naprzeciw krzyża, oddzielone piaszczystą drogą, przy chodniku stoją ławeczki, na których w określonych porach roku liturgicznego siadają wierni. Słychać wtedy miarowe głosy odmawiających różaniec, koronkę, litanie loretańską, czy w okresie Wielkiego Postu nabożeństwo Drogi Krzyżowej. Wtedy też brzmią słowa pasyjnych pieśni: „Wisi na krzyżu”, „O Głowo mego Pana”, „Krzyżu święty”, „O Krwi najdroższa”, „Stała Matka boleściwa”, „Dobranoc Głowo święta”, „Ludu mój ludu”... Czasem chodnikiem przemknie przechodzień. Niektórzy pozdrawiają, skłaniają głowę. Czasem przejeżdżający samochód wznieci kurz. Częściej jednak słowa modlitwy zagłuszą motory ciągnących szosą pojazdów. Ludzie pędzący nieustannie do swoich spraw otrzymują od modlących się błogosławieństwo. Trwa modlitwa przebłagalna, wstawiennictwa, prośby, uwielbienia. O pokój, o jedność, o nawrócenie grzeszników, o przymnażanie wiary. Na tym małym wzniesieniu, gdzie codziennie bukiety kwiatów i zamiecione schodki jaśnieje Krzyż chwalebny, wyznaczając pion, do którego równają drzewa, słupy, znaki drogowe, tablice informacyjne. Równamy i my...

Jolanta Kapelska

Nadzieja

Wiosna odradza się z Ziemi zapachem, kolorami, dźwiękami i przynosi człowiekowi nadzieję na lepszy czas. Każdemu z nas potrzebna jest nadzieja, oczekiwanie, że stanie się coś, co zgodne jest z naszymi pragnieniami. Ale tylko taka nadzieja jest dobra, za którą stoją dobre i szlachetne oczekiwania i intencje. Tylko ta nadzieja, za którą stoi pragnienie dobra, pragnienie, by miłość zwyciężyła nienawiść, prawda zapanowała nad fałszem, mądrość przebiła się przez głupotę ma sens.

Nadzieja motywuje do podejmowania działania, dążenia do celu, patrzenia w przyszłość. Ona buduje poczucie własnej wartości, pozwala przekraczać granice, pomaga powstawać, gdy się błądzi i upada. Gdyby nie nadzieja, którą niektórzy niesłusznie zwą matką nierozumnym, cóż miałoby sens? Pozostałaby beznadzieja, brak perspektyw, rozpacz i bezsilność, przeświadczenie o końcu, po którym stawiamy kropkę, bo nie ma już nic.

Jest jednak jeden moment w życiu, jedna taka chwila, gdy nadzieja jest człowiekowi najbardziej potrzebna, a właściwie jest niezbędna. Jest to moment śmierci, jest to próg, którego się lękamy, ale niezależnie od naszych lęków musimy go przejść i każdy z nas musi przejść go sam i w samotności. Po drugiej stronie, tuż za progiem, czeka na człowieka Bóg. Szansę na ten cudowny moment, chwilę otwierającą przed człowiekiem, zanurzonym wcześniej w doczesności, dał nam Jezus Chrystus, który z miłości do człowieka, z pragnienia, by wyrwać go z mocy grzechu, by otworzyć przed nim nowe perspektywy, umarł na Krzyżu, a potem Zmartwychwstał.

By właściwie przeżyć Zmartwychwstanie Chrystusa każdy z nas musi uwierzyć we własne Zmartwychwstanie, musi wzbudzić w sobie nadzieję i wiarę, w przeciwnym razie „Śmierć w zwykłym doświadczeniu zamyka nas w doczesności, w

skończoności, w ograniczoności”. <https://wdrodze.pl/article/zmartwychwstanie-w-zyciu-chrzcijanina/>

Dla chrześcijanina radosna nadzieja Zmartwychwstania łączy się ze staraniem, aby jakość doczesnego życia otworzyła przed nami bramy Nieba. Nadzieja zmartwychwstania jest budulcem dla naszego doczesnego życia, które musi opierać się na miłości do Boga i bliźniego. Jednak ta miłość nie może być pochodną strachu przed potępieniem, musi wynikać z potrzeby serca, z przeświadczenia, że skoro Bóg tak ukochał człowieka, że życie za niego ofiarował, że skoro Bóg tak ukochał człowieka, że przygotował dla niego miejsce w Niebie, to każdy człowiek jest godny miłości i my tę miłość powinniśmy umieć okazywać. Kochając w pełni Boga, nauczymy się kochać bliźniego jak siebie samego.

„Nadzieja ma skrzydła, przysiadła w duszy i śpiewa pieśń bez słów, która nigdy nie ustaje, a jej najśłodsze dźwięki słychać nawet podczas wichury. Nadzieja to matka tych, którzy nie boją się rzucać myśli w daleką przyszłość. Wystarczy promyk nadziei, aby otworzyło się niebo” (Emily Dickinson).

Nadzieja to klucz dostępu do Bożych obietnic. Ona uwalnia człowieka od strachu i daje poczucie nieograniczonej wolności. Wznosi nas na wyżyny, prowadzi ku Niebu.

Zmartwychwstały Chrystus przychodzi do człowieka w piękny wiosenny dzień. Przychodzi z miłością przekraczającą śmierć. Przynosi mu wiarę, nadzieję i to co najważniejsze – miłość. Zamyka drzwi przed doczesnością, by otworzyć je na nieskończoność, daje perspektywy na wieczność, składa obietnicę wielkiej nagrody, bo „Ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują”.

Wiesława Szubarga

Intencje mszalne kwiecień 2024

Poniedziałek, 1 kwietnia – PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY

7.30 + śp. Michała Białego

9.00 + śp. Romualda Hertiga, zm. z rodz. Hertigów i Kurkiewiczów, Franciszkę, Wojciecha, Emilię Frąckowiak, Marię, Jana Dominiczak, Natalię, Szczepana Walachowskich

10.30 + śp. Wojciecha Nowickiego, Janinę Nowicką w 10 rocz. śm., Marię i Mieczysława Nowickich, zm. z rodz. Czajków i Wojciechowskich

12.00 + za śp. Monikę Dolską

18.00 w intencji parafian

Wtorek, 2 kwietnia

8.15 + śp. Ewę Bokotę w 4 rocz. śm.

18.00 + śp. Urszulę, Franciszka Nowaków, zm. z rodz. o dar nieba

18.00 + śp. Wandę Zartt

Środa, 3 kwietnia

8.15 + śp. Jerzego, Annę Papież, Barbarę Gołębiowską o dar nieba

18.00 Nowenna

Czwartek, 4 kwietnia

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o dar życia wiecznego dla zmarłych wg listy intencji

18.00 + śp. Józefa Borszowskiego

18.00 + śp. Janinę Jakóbczyk

Piątek, 5 kwietnia

8.15 w 49 rocznicę ślubu Kazimierzy i Bogdana z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie w rodzinie

18.00 + śp. Seweryna Drozdowskiego i zm. z rodz., Piotra Balcerskiego i zm. z rodz.

18.00 śp. Janinę Jakóbczyk

Sobota, 6 kwietnia

8.15 + śp. Roberta Wysopal

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 7 kwietnia – NIEDZIELA MIŁOSIĘDZIA BOŻEGO

7.30 + śp. Helenę w 20 r. śm., Helenę i Małgorzatę, Franciszka Przybylskich i zm. z rodz.

9.00 + śp. Grzegorza Mielcarzewicza w 18 rocz. śm., Marka Mielcarzewicza

10.30 + śp. Helenę w 6 rocz. śm. oraz Alfonsa Monarchów w 19 rocz.śm.

12.00 w intencji Anieli w 75 rocz. urodzin z podziękowaniem za dar życia, z prośbą o Boże błogosławieństwo i łaskę zdrowia dla Jubilatki i Jej rodziny

15.00 + za śp. Genowefę Dziubała w 5 rocz. śm., Antoniego Dziubała w 24 rocz. śm., Henryka Walasiaka, zm. dziadków z rodz. Glinkowskich, Dziubałów, Walasiaków i Statuckich

18.00 w intencji parafian

Poniedziałek, 8 kwietnia

8.15 + śp. Jadwigę i Józefa Soter i zm. z rodz.

18.00 + śp. Józefa Borszowskiego

18.00 + za duszę śp. Teresy Sroka

Wtorek, 9 kwietnia

8.15 + śp. Ignacego Kubere w 40 rocz. śm. i zm. z rodz.

18.00 + śp. Wandę Zartt

18.00 + śp. Janinę Jakóbczyk

Środa, 10 kwietnia

8.15 + śp. Mariannę i Władysława , Zygmunta, Edwarda Bąkowskich

18.00 Nowenna

Czwartek, 11 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 + śp. Mariolę Krawczyk

18.00 + śp. Andrzeja Depczyńskiego

Piątek, 12 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 z ok. 49 rocznicy ślubu Krystyny i Leszka z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla Jubilatów i rodziny

18.00 w intencji Ewy i Jana Dardas ok. 50 rocznicy ślubu z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo

Sobota, 13 kwietnia

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o potrzebne łaski dla żyjących wg listy intencji

16.00 w 50 rocznicę ślubu Ireny i Marka dziękując Panu Bogu za otrzymane łaski, z prośbą o dalszą Bożą opiekę

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 14 kwietnia

7.30 + śp. Annę Szostak z prośbą do Boga miłosiernego o łaskę zbawienia

9.00 + śp. Małgorzatę Przybylską w 8 rocz. śm. i jej zmarłych rodziców Marię i Stanisława Lisiak

10.30 + śp. Leszka Rosse, Jana i Jadwigę Szulc, Henryka Stachowiaka, Walerię i Wacława Witkowskich

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Stanisława Lossy

Poniedziałek, 15 kwietnia

8.15 + śp. Stefanię i Józefa Janus

18.00 + śp. Marka, Leszka, Michała o łaskę wiary, błogosławieństwo Boże opiekę oraz dary Ducha Świętego

18.00 + śp. Józefa Borszowskiego

Wtorek, 16 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 + śp. Wandę Zartt

18.00 + śp.

Środa, 17 kwietnia

8.15 + śp. Leonarda, Monikę Niemczewskich o dar nieba

18.00 Nowenna

Czwartek, 18 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 + śp. Seweryna Drozdowskiego w rocz. śm. o dar nieba

18.00 + śp. Franciszka Piechockiego w 28 rocz. śm.

Piątek, 19 kwietnia

8.15 + śp. Marię i Stanisława Kaczmarek

18.00 + za duszę śp. Wandy Zartt

18.00 śp. Janinę Łabuzińską z prośbą do miłosiernego Boga o łaskę zbawienia

Sobota, 20 kwietnia

8.15 z okazji 45 rocz. urodzin i 42 rocz. urodzin Karoliny z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o opiekę Matki Bożej, zdrowie dla całej rodziny, o zdrowie i potrzebne łaski dla Ks. Prof. Mariana, Ks. Adama i Ks. Macieja

12.00 I Komunia Święta Wiktora

Trawińskiego SP nr 2 kl. III

14.30 jubileusz 50-lecia Eugenii i Aleksandra

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 21 kwietnia

7.30 + śp. Annę Szostak o radość życia wiecznego

9.00 + śp. Bogusława Szeszułę, zm. z rodz. Szeszułów, Piechotów i Bączkowskich

10.30 + śp. Pelagię Kowalczyk w 24 rocz. śm., Stefana Kowalczyka, Wojciecha Tomowiaka

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Marię Sieradzką, Władysława Nowaczyka i Józefa Szeszułę

Poniedziałek, 22 kwietnia

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca z prośbą o dobrą śmierć i łaskę zbawienia

18.00 + śp. Józefa Borszowskiego

18.00 + śp. Marię i Szczepana Przybyszewskich

Wtorek, 23 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 + śp. Wojciecha Goszczyńskiego i zm. z rodz. z obu stron

18.00 w intencji Wojtka w 13 rocznicę urodzin z prośbą o błogosławieństwo Boże i zdrowie

Środa, 24 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 Nowenna

Czwartek, 25 kwietnia

8.15 w 45 rocznicę ślubu Haliny i Kazimierza z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie dla Jubilatów, dzieci i wnuków

18.00 + śp. Józefa i Mariannę Pawłowskich

18.00 + śp.

Piątek, 26 kwietnia

8.15 + śp. Helenę, Stanisława Marcinkowskich, zm. z rodz.

Marcinkowskich, Frasunkiewiczów, Wagnerów, Piaseckich i Wiśniewskich

18.00 w int. Adama z ok. 14 urodzin z podziękowaniem za dar życia, z prośbą o dary Ducha Św. i dalsze Boże błogosławieństwo dla Niego i całej Rodziny

18.00 w int. Karoliny i Przemysława w 11 rocznicę ślubu, dziękując za dar życia Janka i Piotra oraz za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo oraz opiekę Matki Bożej dla całej rodziny

Sobota, 27 kwietnia

8.15 w intencji parafian

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 28 kwietnia

7.30 + śp. Edwarda w 18 rocz. śm., Janinę oraz zm. z rodz. Kowalewskich, Skrzypczaków

9.00 + śp. Jana Tatkę, Mariannę i Władysława Kruków, zm. z rodziny Kruków, Szulców i Tatków

10.30 + śp. Hannę Kowalską w 6 rocz. śm. , zm. z rodziny

12.00 + śp. Włodzimierza Zielińskiego, i Barbarę Zielińską

18.00 + śp. Mariannę Krystkowiak w 6 rocz. śm. z prośbą o łaskę nieba

Poniedziałek, 29 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 w intencji Żywego Różańca

18.00 + śp. Teresę Nowak w 21 rocz. śm.

Intencje mszalne maj 2024

Środa, 1 maja

8.15 w rocznicę ślubu Danuty i Wojciecha z podziękowaniem za dar sakramentu, z prośbą o błogosławieństwo Boże

18.00 Nowenna

Czwartek, 2 maja

8.15 + śp. Franciszka Furmaniak w rocz. śm., Stanisławę Furmaniak w dzień urodzin i imienin oraz za Adama Kubackiego z prośbą o dar nieba

18.00 w int. Kamila z ok. 18 urodzin dziękując za dar życia, z prośbą o Boże błogosławieństwo

i opiekę Matki Bożej

18.00 + śp. Kazimierza Kozłowskiego w rocznicę śmierci z prośbą o dar nieba

Piątek, 3 maja - Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski

7.30 + śp. Annę Szostak z prośbą do Boga miłosiernego o dar nieba

9.00 + śp. Michała Białego

10.30 śp. Teresę Łagoda w 8 rocz. śm., zm. z rodz. Haremzów i Łagodów

18.00 w intencji Ojczyzny

Sobota, 4 maja

8.15 + śp. Zygmunta i Józefa Osickich, Antoniego Gidaszewskiego, Edmunda Kończaka, Stanisława Targoszyńskiego

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 5 maja

7.30 + śp. Teresę Rutkowska i zm. z rodz. Kuberów

9.00 + śp. Stanisława Kaczora z ok. im., zm. z rodz. Warzychów i Kaczorów

10.30 + śp. Czesława Kachel w 8 rocz. śm. z prośbą do Boga o dar życia wiecznego

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Marię Sieradzką-Sucholas z prośbą i miłosierdzie Boże i łaskę wiecznego zbawienia

Poniedziałek, 6 maja

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o dar życia wiecznego dla zmarłych wg listy intencji

18.00 + śp. Marię i Wacława Szymczak, Siostrę Fabiołę Krzyżaniak o dar nieba

18.00 + śp. Wojciecha Marciniaka w 1 rocz. śm.

Wtorek, 7 maja

8.15 + śp. Zbigniewa Paszkowiaka

18.00 + śp. Jana i Helenę Adamczaków

18.00 + śp. Elżbietę Dmyterko, Łucję i Mariana Szczepańskich oraz za zm. z rodz. Daroszewskich, Szczepańskich, Frąckowiaków, Helenę i Dionizego, zm. z rodz. Rożków, Rybarczyków, Szymkowiaków, Czesława Maik

Środa, 8 maja

8.15 z ok. urodzin Danuty i Ksawerego, z podziękowaniem za dar życia i z prośbą o Boże błogosławieństwo

18.00 Nowenna

Czwartek, 9 maja

8.15 + śp. Stefana Klupczyńskiego

18.00 + śp. Roberta Wysopal

18.00 z prośbą o opiekę Matki Bożej, potrzebne łaski, w tym zdrowie dla Karoliny i jej rodzeństwa z ok. urodzin

Piątek, 10 maja

8.15 + śp. Barbarę Szymkowiak w 1 rocz. śm.

18.00 + śp. Henryka Bączyk w 13 rocz. śm. i

zm. z rodz.

18.00 + śp. Patryka Dauer i Huberta Gajewskiego w 4 rocz. śm.

Sobota, 11 maja

8.15 + śp. Mariannę i Tomasza Tomczak i zm. z rodz. Sobkowiak

12.00 Pierwsza Komunia Św.

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 12 maja

7.30 + śp. Annę i Stefana Szymańskich

9.00 + śp. Gertrudę Grabarczyk w 3 rocz. śm. i Włodzimierza Grabarczyka z prośbą o życie wieczne

10.30 + śp. Zofię Siejak z ok. im. i Jana Siejak

12.00 + śp. Huberta Gajewskiego i Patryka Dauer w 4 rocz. śm.

Pierwsza Komunia Św.

18.00 + śp. Stanisławę, Stanisława Królikowskich, Jerzego Skotarczaka, Jana, Mariana, Annę, Zenona, Marię Wiatr, zm. rodziców i rodzeństwo z prośbą o łaskę zbawienia

Poniedziałek, 13 maja

8.15 w intencji parafian

18.00 + śp. Pelagię, Marcina Górnych, Marka Szwarz-Górnego

20.00 Intencje zbiorowe

Wtorek, 14 maja

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o potrzebne łaski dla żyjących wg listy intencji

18.00 + śp. Bolesława Sałatę w 5 rocz. śm.

18.00 + śp. Romana, Łucję Marczyńskich

Środa, 15 maja

8.15 + śp. Marię i Stanisława Kaczmarek

18.00 Nowenna

Czwartek, 16 maja

8.15 + śp. Ewę Przybylską

18.00 + śp. Władysława Szewczaka

18.00 + śp. Zofię i Henryka Pawlaków

Piątek, 17 maja

8.15 + śp. Franciszkę Dominiak

18.00 + śp. Adama Szczepaniaka

18.00 + śp. Ryszarda Burdajewicza

Sobota, 18 maja

8.15 + śp. Anielę Bańkowską w 46 rocz. śm. i zm. z rodz.

12.00 Pierwsza Komunia Św.

16.30 ślub

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 19 maja

7.30 + śp. Ewę Wilczyńską w 4 rocz. śm., zm. z rodz.

9.00 + śp. Marię, Mariannę, Józefa Piechotów, zm. z rodz., Bronisławę, Domicelę, Eugeniusza Brzuszcza, zm. z rodz.

10.30 + śp. Stanisława MANIA, Cecylię, Jolantę, Ryszarda, Stanisława Mania, Weronikę, Mariana Pieszyc, Teresę, Jacka Król, Aleksandrę Grygier, Władysława Spychałę

12.00 w intencji parafian

Pierwsza Komunia Św.

18.00 + śp. Mariana Połczyńskiego w 15 rocz. śm., Helenę Skoracką i zm. z rodz.

Połczyńskich i Skorackich

Poniedziałek, 20 maja

8.15 + śp. Marka Mieszatę

18.00 + śp. Eugeniusza Słowik

18.00 + śp. Anielę Zielińską

Wtorek, 21 maja

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca z prośbą o dobrą śmierć i łaskę zbawienia

18.00 + śp. Michała Białego

18.00 + śp. Mariana i Kazimierza Nowickich w 46 rocz. śm.

Środa, 22 maja

8.15 w intencji parafian

18.00 Nowenna

Czwartek, 23 maja

8.15 + śp. Cecylię Jechorek, Teresę Wawrzyniec, Leokadię Nowak

18.00 + śp. Marię Nowak w 20 rocz. śm., Walerię i Leona Nowak, Stefana i Antoninę

Siłskich, Karola Jankowskiego, zm. z rodz. Nowaków, Siłskich i Strykowski

18.00 + śp. Stanisławę i Antoniego Gierszewskich

Piątek, 24 maja

8.15 + śp.

18.00 + śp. Bronisławę i Stanisława Zawadzkich, Janinę, Juliana i Mirosława Klakłów, Genowefę i Jana Sołowiejów, Genowefę i Henryka Bączyk

18.00 + śp. Joasię Nowak

Sobota, 25 maja

8.15 + śp. Bolesława Rothe i zm. z rodz., Krystynę i Wiktora Matuszczaków i zm. z rodz., Jakuba i Katarzynę Wielgoszów i zm. z rodz.

18.00 Intencje zbiorowe

18.00 z prośbą o miłosierdzie Boże dla śp. Matek: Janiny, Anny i Barbary oraz o żywą wiarę dla ich dzieci

Niedziela, 26 maja

7.30 + śp. Teresę Rutkowską i zm. z rodz.

9.00 + śp. Annę Szostak z prośbą o łaskę zbawienia

10.30 + śp. Marię Sieradzką-Sucholas o radość życia wiecznego

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Dariusza Sawickiego w 21 rocz. śm. z prośbą o dar nieba

Poniedziałek, 27 maja

8.15 + śp. Teresę, Ryszarda i Roberta Brandt, Pawła Depę

18.00 + śp. Marię Zawartowską

18.00 w int. Żywego Różańca

Wtorek, 28 maja

8.15 + śp. Teresę Wawrzyniec, Leokadię Nowak, Cecylię Jechorek

18.00 + śp. Teresę Nowak, Stanisławę Michalską

18.00 + śp. Teresę Maik

Środa, 29 maja

8.15 + śp. Tadeusza Roszaka

18.00 Nowenna

Czwartek, 30 maja – NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSTUSA

7.30 + śp.

9.00 + śp. Jolantę, Stanisława Pawlikowskich

10.00 Eucharystia na placu w intencji parafian

18.00 + śp. Elżbietę Skrzypczak w 1 rocz. śm., zm. z rodz., Cecylię, Tadeusza, Jana, Sylwestra

Piątek, 31 Maja

8.15

18.00 w intencji Ojca Marka Marciniaka w 35 rocznicę święceń kapłanskich

18.00 + śp.

Intencje mszalne czerwiec 2024

Sobota, 1 czerwca

8.15 + śp. Łucję, Romana Marczyńskich

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 2 czerwca

7.30 + śp. Michała Białego

9.00 + śp. Annę Szostak z prośbą do Boga miłosiernego o łaskę zbawienia

10.30 + śp. Jana Włodarczaka w 23 rocz. śm., Hannę Kowalską, Michalinę, Stanisława Matuszczak i zm. z rodz.

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Roberta Wysopal

Poniedziałek, 3 czerwca

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o dar życia wiecznego dla zmarłych wg listy intencji

18.00 + śp. Lechosława, Krzysztofa, Antoniego, Kazimierę i Bernarda Szeszułów, Zygmunta, Kazimierza, Marię, Jerzego Orłowskich i zm. z rodz.

18.00 + śp. Stanisława Łabińskiego

Wtorek, 4 czerwca

8.15 z prośbą o łaskę zdrowia, błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla rodziny, za zmarłych z rodziny o dar nieba

18.00 + śp. Bogdana Szwarc

18.00 + śp. Mariana Nowickiego

Środa, 5 czerwca

8.15 + śp. Marcina Malaka w 7 rocz. śm.

18.00 Nowenna

Czwartek, 6 czerwca

8.15 + śp. Agnieszkę i Zdzisława Płazewskich w 1 rocz. śm.

18.00 + śp. Tadeusza Kalinowskiego w 3 rocz. śm.

18.00 + śp. Michała Badyń w 1 rocz. śm.

Piątek, 7 czerwca

8.15 + śp. Rodziców i Teściów, Irenę i Jana Waselczyków i Pelagię, Stanisława Kubickich z prośbą o radość wieczną

18.00 + śp. Seweryna Drozdowskiego i zm. z rodz., Piotra Balcerskiego i zm. z rodz.

18.00 + śp. Czesławę Szulc w 19 rocz. śm., Franciszka Szulc

Sobota, 8 czerwca

8.15 + śp. Stanisława Nieckarza

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 9 czerwca

7.30 + śp. Stanisława Kaczora w 22 rocz. śm., Zygrydy, Franciszka Ważnych, w 24 rocz. śm. Zygrydy o radość życia wiecznego

9.00 + śp. Mariannę Warzych w 30 rocz. śm., Bolesława Warzych i zm. z rodz. Warzychów i Jesiołowskich

10.30 + śp. Janinę Ruszkowską

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Barbarę w 32 rocz. śm. i Piotra Ignaszaków, Pelagię, Józefa Kędziorów, Zbigniewa Mroczka, Halinę, Władysława, Renatę, Macieja Mączkowskich z prośbą o miłosierdzie Boże

Poniedziałek, 10 czerwca

8.15 + śp.

18.00 + śp. Stanisławę Szukała z prośbą o radość wieczną

18.00 + śp. Zdzisława Kubiacyka w 30 rocz.

śm. zm. z rodz. Kubiaczyków i Strasburgerów

Wtorek, 11 czerwca

8.15 + śp.

18.00 + śp. Rodziców: Pelagię i Władysława Sloderbachów, Rodzeństwo: Andrzeja, Barbarę, Danutę, Tadeusza Kwiatkowskiego i jego rodzeństwo, zm. z rodz. Horanów

18.00 + śp. Sylwestra Zimowskiego w 14 rocz. śm., zm. Michała i Mariannę Adamskich

Środa, 12 czerwca

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o potrzebne łaski dla żyjących wg listy intencji

18.00 Nowenna

Czwartek, 13 czerwca

8.15 + śp. Józefa Roszak w 11 rocz. śm.

18.00 + śp. Annę Sobkowiak, Józefa Sobkowiaka

20.00 intencje zbiorowe

Piątek, 14 czerwca

8.15 + śp.

18.00 + śp. Ryszarda Burdajewicza

18.00 + śp. Bogdana Szwarc

Sobota, 15 czerwca

8.15 + śp.

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 16 czerwca

7.30 + śp. Kazimierę Ostrowską w 25 rocz. śm., Józefa Ostrowskiego i zm. z rodz.

Ostrowskich i Woźniaków

9.00 w int. Artura i Małgorzaty z ok. 25 rocz. ślubu z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie w rodzinie i opiekę Matki Bożej

10.30 + śp. Jolantę Kostrzewa

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Andrzeja Sloderbacha z prośbą do Boga miłosiernego o łaskę zbawienia

Poniedziałek, 17 czerwca

8.15 + śp.

18.00 + śp. Łucję, Włodzimierza, Piotra, Pelagię, Józefa Kędziora, Martę, Stanisława, Kazimierza, Stanisława Adamskich

18.00 + śp. Wojciecha Nowackiego

Wtorek, 18 czerwca

8.15 + śp.

18.00 + śp. Marię Stachelek

18.00 + śp. Zygmunta Kałka

Środa, 19 czerwca

8.15 + śp.

18.00 Nowenna

Czwartek, 20 czerwca

8.15 + śp.

18.00 + śp. Władysława Nowaka

18.00 + śp. Marię z Rodziny Mroczków

Piątek, 21 czerwca

8.15 + śp. Jana i Franciszkę Kluge

18.00 + śp. Sergiusza Kołodziejczyka

18.00 + śp.

Sobota, 22 czerwca

8.15 + śp. Witolda, Zenona, Jana, Marię Frasunkiewiczów i zm. z rodz.

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 23 czerwca

7.30 + śp. Olgę i Czesławę Kaczmarek,

Pelagię, Teodora Szykulskich

9.00 + śp. Czesława Ławniczaka, i zm. z rodz. Ławniczaków i Toporskich

10.30 + śp. Stanisławę, Stanisława, Adolfa Krąžel, Stanisławę, Antoniego Sobańskich, zm. z rodz., Piotra Wencela, Janinę Karabowicz, Barbarę Kałek

12.00 + śp. Jana Siejaka z ok. im. i Dnia Ojca

18.00 + śp. Aleksandrę, Jana Żak i zm. z rodz.

Poniedziałek, 24 czerwca

8.15 + śp. Piotra Żyniewicza o dar nieba

18.00 w int. Żywego Różańca

18.00 + śp. Marię Stachelek

Wtorek, 25 czerwca

8.15 + śp. Władysława i Marię Marcinkowskich i zm. z rodz.

Marcinkowskich, Frasunkiewiczów, Wagnerów, Piaseckich i Wiśniewskich

18.00 + śp. Pawła Józwiaka i zm. z rodz.

18.00 + śp. Zygmunta Kałek

Środa, 26 czerwca

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca z prośbą o dobrą śmierć i łaskę zbawienia

18.00 Nowenna

Czwartek, 27 czerwca

8.15 + śp. Agnieszkę, Leona, Jana Sikora, Marię, Kazimierza, Mariannę Stróżewskich

18.00 w int. Jakuba w 19 rocz. urodzin o Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego, opiekę

i potrzebne łaski

18.00 + śp. Władysławę i Władysława Wyzujów

Piątek, 28 czerwca

8.15 z ok. 6 urodzin Zosi z podziękowaniem za dotychczasowe łaski, z prośbą o opiekę Matki Bożej

i potrzebne łaski dla rodziny, o dar nieba dla zmarłych

o zdrowie, potrzebne łaski dla Ks. prof.

Mariana, Ks. Adama i Ks. Macieja

18.00 + śp. Ireneusza Michalskiego

18.00 + śp. Izabelę Mierzyńską w 1 rocz. śm.

Sobota, 29 czerwca

8.15 + śp. Piotra Bańkowskiego i zm. z rodz.

16.00 Jubileusz 50 lat ślubu Elżbiety i

Henryka z podziękowaniem za

dotychczasowe łaski, z prośbą o dalszą opiekę oraz w int. Piotra o błogosławieństwo Boże

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 30 czerwca

7.30 + śp. Annę Szostak do Boga miłosiernego o radość życia wiecznego

9.00 + śp. Kazimierza w 20 rocz. śm., Marię Wolarczak, Grzegorza, Łukasza Okrajek, Pelagię, Jana Stachowskich i zm. z rodz.

10.30 + śp. Emilię Frąckowiak z ok. imienin, zm. z rodz. Frąckowiaków, Hertigów, Pawlaków

i Potockich

12.00 w intencji parafian

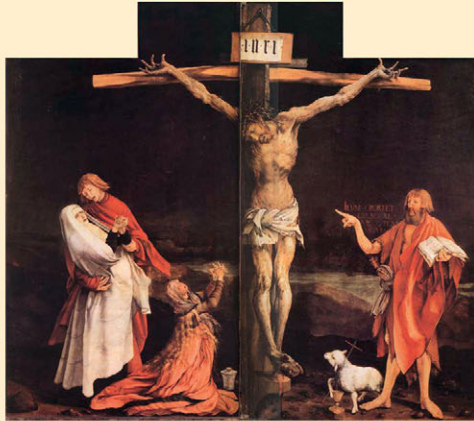
18.00 w 45 rocznicę ślubu Anny i Andrzeja o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i z prośbą o opiekę Matki Bożej dla rodziny

Ilustracje do artykułu Ks. Mariana Cynki - /tekst na str. 3 „WIADOMOŚCI”/

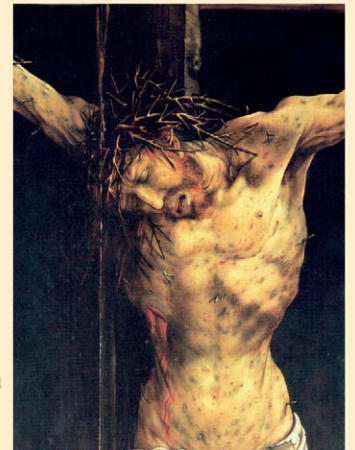
ESPOLIO /Odarcie z szat/,
EL GRECO /1541 – 1614/,
olej na płótnie 285 x 173 cm,
Katedra w Toledo.

MAŻ BOLEŚCI.
Strona tytułowa z Małej Pasji,
ALBRECHTA DÜRERA /1471 – 1528/.
Rycina.

UKRZYŻOWANIE.
MATHIS GRÜNEWALD /ok. 1480 – 1528/.
Ołtarz z Isenheim /zamknięty/, 1512/15,
obecnie w Muzeum Unterlinden, Kolmar.

Fragment Ołtarza
z Isenheim.

ZDJĘCIE Z KRZYŻA, 1611/14.
PIETER PAUL RUBENS /1577 -1640/.
Olej na desce. 420X310 cm.
Katedra Notre-Dame w Antwerpii.

OPLAKIWANIE CHRYSYUSA, 1304/06.
GIOTTO /ok. 1267 – 1337/.
Fresk, 200 x 185 cm.
Capella degli Scrovegni, Padwa.

ZŁOŻENIE DO GROBU, ok. 1525.
TYCJAN /ok. 1489 – 1576/.
Olej na płótnie. 148 x 212 cm.
Musée du Louvre, Paryż.

PIETA: 1554/64.
MICHAŁ ANIOŁ /1475 – 1564/.
Sangwina. 40,4 x 23,3 cm.
Muzeum Albertina, Wiedeń.

PIETA
inspirowana obrazem Delacroix, 1889.
VINCENT VAN GOGH /1853 – 1890/.
Olej na płótnie. 73 x 60,5 cm.
Vincent van Gogh Museum, Amsterdam.